

**Marjan Minnesma (45)** is directeur van Urgenda.

Haar missie: een duurzame samenleving.

**Thuis:** woont samen met haar man en drie kinderen (8, 10 en 12 jaar) in Noordbeemster.

**Opleiding:** drie universitaire studies: bedrijfskunde, filosofie en rechten. **Werkweek:** 'Ik vrees tachtig uur'



**Waarom is het milieu zo belangrijk voor je?**

'Dat zit in mijn opvoeding en mijn genen. Als ik een zielig bijtje zag liggen, stopte ik om het aan de kant van de weg te leggen. En met een verrekijker lag ik urenlang naar koolmeesjes te kijken die in en uit hun nest gingen. Later werd dat zorgen voor de aardbol en hoe wij daarmee omgaan. Als campagnedirecteur bij Greenpeace heb ik nog meer geleerd, en hoe meer je weet, hoe ongeruster je wordt. Hoe meer je leest en met wetenschappers praat, hoe meer je ervan doordrongen raakt dat we binnen vijftien jaar moeten verduurzamen, omdat het anders echt heel erg mis gaat met de aarde. Ik voel heel sterk dat ik dat niet kan laten gebeuren en alles moet doen wat binnen mijn vermogen ligt om te helpen.

We gaan niet goed om met onze aardbol. Als directeur van Urgenda probeer ik ervoor te zorgen dat we zo snel mogelijk gaan verduurzamen in Nederland. Op alle gebieden: wonen, reizen, eten en energie. We moeten zuiniger met grondstoffen en anders met spullen omgaan. Als je iets niet mooi meer vindt, haal het dan uit elkaar en gebruik de onderdelen voor iets anders. Verder zouden we geen gebruik moeten maken van fossiele brandstoffen als olie en aardgas, maar moeten overstappen op zon, wind en aardwarmte. Daar kunnen we het ruimschoots mee doen. En dat alles niet door met drie truien in een hoekje te gaan zitten, maar op een prettige en leuke manier. Dat is nogal een omschakeling.'

**Hoe doe je dat bijvoorbeeld?**

'We kijken om ons heen en als er koplopers zijn op een bepaald gebied helpen we die te groeien. En als niemand het doet, pakken we het zelf op. Zo hebben we als eerste in Nederland met duizenden particulieren gezamenlijk zonnepanelen ingekocht. Dan zijn ze natuurlijk goedkoper dan wanneer iedereen dat in z'n eentje moet doen. Ik ben naar China gegaan om ze in te kopen en ik liep ook financieel het risico. Maar dat was het waard, want inmiddels heb ik al met tientallen partijen om de tafel gezeten die ook zoiets willen doen. Toen we aan dat project begonnen, wisten we er eigenlijk niet zo veel van. Zat ik tot vijf uur 's ochtends mailtjes te beantwoorden van mensen die wilden meedoen, maar allerlei vragen hadden. 'Wat is de kleur van de zijkant?' bijvoorbeeld. En dan om acht uur weer op om de kinderen naar school te brengen. Dat was wel extreem. Maar ook leuk, zo'n zoektocht. Drie keer links is ook rechts. Daar kom je dan achter.'

**Klinkt niet als een gescheiden privé- en werkleven.**

'Dat loopt totaal door elkaar heen. Ik zie het dan ook niet echt als werk, dit is mijn leven.'

*'Ik werk aan de oude eettafel van mijn ouders.'*





*'Dit is de eerste elektrische auto die er ook leuk uitziet. Je spuit weg met dat ding, dat is erg grappig voor een stoplicht.'*

**'Dit is niet mijn werk,  
maar mijn leven'**



*'Onze schuur zit helemaal vol zonnepanelen en dat levert genoeg energie op voor ons totale elektriciteitsgebruik, inclusief de auto.'*



*'Dit is mijn ontspanning. Ik speel al hobo vanaf mijn 8e. De repetitiewond is heilig.'*



## Wanneer wist je: dit wil ik later doen?

'Als kind was ik al van de bloemetjes en de beestjes. Tot mijn 18e wilde ik dan ook dierenarts worden, maar toen ik erachter kwam dat ik dan ook proeven op dieren moest doen, wilde ik niet meer. Ik ben bedrijfskunde gaan studeren en bij Shell afgestudeerd, om zo de wereld van binnenuit te veranderen. Dat bleek nog niet zo gemakkelijk te gaan op die leeftijd, dus ging ik verder studeren. Filosofie en rechten, met als specialisatie milieurecht en ethiek. Zo viel alles mooi samen.'

## Wat is er zo leuk aan je werk?

'Ik ontmoet constant nieuwe mensen die heel enthousiast zijn. Er zijn nu al meer dan vijftig groepen die zelf een energiebedrijf hebben opgezet en er zijn er nog honderden die dat willen gaan doen. Samen een windmolen laten bouwen en groene energie opwekken. Net zolang tot je net zoveel opwekt als je gebruikt. Ik ben zelf ook zelfvoorzienend, met 24 panelen heb ik genoeg voor ons huishouden en de elektrische auto. Al die mensen die bij ons komen met hun ideeën, dat is gewoon ontzettend leuk. Koplopers die producten maken die écht smaken, als zalm en vlees bijvoorbeeld. De Vegetarische Slager maakt vlees van gisten, eiwitten en lupine en je zou zweren dat je echt vlees of vis eet.'

## Hoe vinden je kinderen je 'missie'?

'Ik heb geprobeerd om thuis niet de missionaris uit te hangen, van school uit kregen ze al het een en ander mee. 'De lichten moeten uit, anders gaan de ijsberen dood', dat werk. Maar ze zijn nu wat groter en vinden de elektrische auto heel cool. Ze zien me nu soms in de krant staan en gaan dan vragen stellen. Maar het is niet zo dat ik de hele dag loop te prediken. Al sluipen er natuurlijk wel dingen in, zoals kort douchen. Verder koop ik nooit iets voor de lol en hebben we heel veel dingen in huis met een historie. Mijn bureau is de oude keukentafel van mijn ouders en de bank kreeg mijn moeder ooit van mijn vader als huwelijkscadeau. Ik ben niet van het weggooiën en heb nog steeds kleren van toen ik 16 was. Dat soort dingen krijgen ze wel mee. Mijn oudste begint nu voor het eerst over winkelen met vriendinnen. Natuurlijk gaat dat gebeuren. Gelukkig houdt hun vader ook van winkelen.'

[www.urgenda.nl](http://www.urgenda.nl)

## Geldzaken

**Hoeveel verdien je?** '€ 3500 per maand.'

**Waar geef je je geld aan uit?** 'Aan de oppas en aan de boodschappen op zaterdag.'

**Hoeveel spaar je?** 'Niks. Wel voor de kinderen.'

**Heb je een pensioenregeling?** 'Ja, ik heb altijd voor bazen gewerkt.'

**Geldzorgen voor de toekomst?** 'Nee, ik kan ook in een hutje leven, geen probleem.'